

Hoe ik mijn passie vond

Ik ben Gerard de Groot, dit jaar 70 geworden en 3 jaar geleden met postduiven begonnen.

Mijn vader was tuinder in Honselersdijk, nu gemeente Westland. Een van zijn werknemers, Piet de Wijs, kwam uit een familie van duivenmelkers in hetzelfde dorp en Piet had zelf ook duiven. Mijn oudere broers werden meegezogen in de verhalen van Piet en er kwam een hok met een handvol postduiven van Piet. Als kleinere broer heb ik het vooral van de zijlijn meegemaakt en volgens mij duurde deze hobby ook niet lang. Daarna werden het weer konijnen en zelfs een enkele geit. Daar was allemaal volop ruimte voor. Zelf heb ik, toen ik wat groter was, enige tijd kromsnavels gehad.

En toen kwam de pubertijd en werd alles anders. Daarna studeren en ik liep al jong tegen mijn 'liefje voor het leven' aan. Als jonge vader en natuurkundig ingenieur ging ik helemaal op in mijn gezin en mijn loopbaan. We verhuisden als gezin diverse keren; ook naar het buitenland. Op 47 jarige leeftijd begon ik mijn eerste 'eigen bedrijf'.

Ruim 10 jaar later kon ik het wat rustiger aan gaan doen en werd ik fanatiek africhter van Duitse herdershonden. In dat milieu liep ik tegen wijlen Falco Schoemaker aan die weer met postduiven begon en daar enthousiast over kon vertellen. Toen ontstond bij mij het idee om na mijn pensioen postduiven te gaan houden. Dat paste, vond ik, mooi in onze plannen om na pensionering 'buiten' te gaan wonen en diverse dieren te gaan houden. Mijn vrouw was minder enthousiast over de duiven en hoopte dat het zou overwaaien. Dat deed het niet en ik had mijn zinnen gezet op de dagfond.

In 2022 verhuisden we naar een woonboerderijtje in Hoogersmilde, Drenthe. Ik had al gezocht naar verdienstelijke dagfondspelers in de omgeving en contact gekregen met Wessel Regtop uit Assen, die toen helaas al terminaal ziek was. Door deze omstandigheid heb ik zijn 9 meter lange vlieghok en zijn vliegduiven overgenomen en met een heel grote takel uit zijn achtertuin naar Hoogersmilde laten verplaatsen.

Ik voelde me de koning te rijk met mijn duifjes. maar had al mijn kennis hoofdzakelijk uit een paar boekjes. Bij navraag binnen De Luchtboode te Assen, waarvan ik lid werd, bleek Tim Boelens van combinatie Poelstra & Boelens bereid me op weg te helpen. Ik zal onze eerste ontmoeting niet vergeten: "ik help je zolang je me niet voorbij vliegt", zei Tim. Ik heb er direct hard om gelachen en dat is terecht gebleken. Natuurlijk heb ik ook weleens iets opgestoken van gesprekken met anderen, maar de meeste kennis haal ik nog steeds bij Tim. Hij heeft veel ervaring en zelf ook heel wat gepresteerd in de sport, maar het allerbelangrijkste is: hij legt het goed uit, kan tegen kritische vragen en blijft meedenken over alternatieve routes.

Vroeg in 2023 ben ik jongen gaan kweken uit de vliegduiven van Wessel en met die jongen aan het jonge duivenseizoen mee gaan doen. De resultaten waren direct zeer verdienstelijk binnen clubverband met een enkele uitschieter binnen afdeling 10. En dat ondanks de enorme overlast van roofvogels bij mijn hok. In het najaar bouwde ik er zelf een kweekhok bij, zodat het 9 meter vlieghok geheel beschikbaar zou zijn voor de vliegduiven en jongen,

Op basis van de kweekresultaten van 2023 heb ik in 2024 het aantal kweekkoppels van 17 teruggebracht naar 11. Opnieuw werd er vroeg in het jaar gekweekt, werden eieren van kwekers overgelegd naar voedsters en sommige vliegers en werden de kwekers na 2 rondes omgekoppeld. Opnieuw deden zowel de jongen als de jaarlingen van zich spreken in clubverband. De jaarlingen worden op totaalweduwschap gespeeld.

Voor 2025 werden opnieuw een deel van de kwekers uitgeselecteerd en werden bij Bert Bloemert en Klaas Talen enkele duifjes gehaald in de hoop dat zij het kweekhok versterken. Dit jaar raakte ik extreem veel jonge duiven kwijt, voordat voor hen de wedstrijden begonnen. Natuurlijk is de roofvogel daar mede debet aan, maar ook bij het africhten gingen er veel verloren (nooit veel in één keer, maar steeds 1 of 2), ofschoon de africhting, net als in voorgaande jaren tijdig begon en rustig werd opgebouwd en de weersomstandigheden volop de mogelijkheid van africhten boden. Ik kan het nog niet goed verklaren.

Met de 'oude' duiven werd ook dit jaar goed gevlogen met 4 overwinningen binnen de club. Het nageslacht van enkele eerder uitgeselecteerde kweekduiven heeft me in positieve zin verrast. Gelukkig heb ik ze nog als voedsterduiven, dus die komen volgend jaar terug in het kweekhok.

Zoals gezegd speel ik nu totaalweduwschap met een nestje vroeg in het jaar en heb ik daarnaast nog weinig gepoogd de motivatie te verhogen. In de komende jaren wil ik uitvinden hoe ik zowel vliegdooffers als vliegduivinnen meer kan motiveren, zonder het hopeloos ingewikkeld te maken.

In het algemeen probeer ik niet te veel en te vaak iets te veranderen. Er zijn zoveel wegen naar 'betere resultaten'; je moet er een kiezen en je realiseren, dat er heel veel 'ruis' zit op behaalde resultaten (denk aan weersomstandigheden versus ligging) en dat er nog heel veel is wat we niet weten over postduiven. Dat laatste ervaren wij als 'toeval', 'wisselvalligheid', etc.

Elke week loop ik weer over van bewondering bij thuiskomst van mijn duifjes. En het 'nieuwe leven' elk kweekseizoen vind ik ook prachtig. Dat zijn allemaal nieuwe 'beloften'. Dat is toch mooi.

Op mijn leeftijd (als gepensioneerde) beginnen met postduiven is helemaal niet zo gek. Je hebt alle tijd om de duiven te observeren en om na te denken over wat er gebeurt en over hoe je de resultaten moet interpreteren. En daarnaast kan je op zoek naar liefhebbers die je verder kunnen helpen met duiven en kennis. Als bonus maak je kennis met nieuwe mensen en daar zitten veel leuke mensen bij.

Gerard de Groot